

ΘΕΣΠΡΩΤΙΚΟΝ ΒΗΜΑ

Η ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΑ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΝ ΗΓΟΥΜΕΝΙΤΣΗ ΤΟΠΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ - ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΩΝ ΘΕΣΠΡΩΤΙΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

Έτος ιδρύσ. 1934. Περίοδος Γ' Αριθ. φύλλου 3033391

Ίδιοκτήτης ΔΗΜΗΤΡ. ΣΠ. ΣΑΛΟΥΚΑΣ Διευθυντής

ΚΥΡΙΑΚΗ 8 Μαρτίου 1959

Η Δ. Ε. Η.

Έαν ο ηλεκτροφωτισμός της πόλεως ήτο επιχείρησις ιδιωτική θα απέδιδετο ή μέχρι σήμερον διαιωνίσαι της καταστάσεως, ή οποία έχει προκαλέσει την γενικήν αγανάκτησιν του κοινού, εις έλλειψιν των μέσων αντιμετώπισεως και θα εύρισκεν ή δικαιολογία αυτή, εύμενη κάπως, άπληχριν εις τους συμπολίτας μας.

Ανήκουσα όμως ή εκμετάλλευσις του ηλεκτροφωτισμού της πόλεως μας εις την ΔΕΗ, εις έναν κυλοσάϊον όργανισμόν, ή επί όκταμήνιον παράτασις της σημερινής καταστάσεως και ή άρνησις παροχής ρεύματος εις τους συμπολίτας μας επί τώ λόγω της συντόμου αφέξεως της νέας μηχανής και άλλαγής του δικτύου όχι μόνον δεν δύναται να εύρη δικαιολογίαν, αλλά τούναντιον έχει προκαλέσει, όχι άπλως, την αγανάκτησιν αλλά και την εξέγερσιν.

Νομίζομεν ότι ή υπομονή έχει κάθε όριον. Και οι της Διοικήσεως της ΔΕΗ δεν πρέπει να γίνονται έπιλήσιμονες των ρητών υποσχέσεων τας όποιαις έδωσαν από των στυλίων αυτών προς τους συμπολίτας εις άπάντησιν σχολίου μας. Η έμπιστοσύνη είναι τό μεγαλύτερον κεφάλαιον κάθε επιχειρήσεως. Και όφείλει ή ΔΕΗ ως Κρατικός όργανισμός να τό διατηρήσει άκέραιον.

Εις τόν Νομόν μας τά άγρια δεν-δρα δεν είναι όλίγα. Απ' όπον κι' άν γένωσις θα τό δής έν άβυσσόν να περιμένουν την έπέμβασιν εκείνων που θά τά κάμουν χρήσιμα στόν άνθρωπο και πηγή χροσφοόρο γιά τήν άνήψωσι του βιοτικού έπίπεδου του άρότου μας.

Εις τόν Πολύγυρον Χαλκιδικής, μιάς έλεγεν ένας συνταξιδιώτης, σέ μιά διαδρομή 'Ηγουμενίτσα - Ιωάννινα, «οι άρότες μας από τήν εξέμειδρουν της άγριαπιδιάς κοινώς γχορντισιάς έδημιούργησαν ένα έτήσιο έσοδο από 10-15 χιλ. δραχ.

» Εκεί εις τόν Πολύγυρον, έτόνισαν, οι γεωπόνοι και οι άγροφύλακες τό έργο τουτό τό θεωρούν μέσα στα κύρια καθήκοντα της άποστολής των.

Έδώ γιατί τόση άδιαφορία και τόση έγκατάλειψις;

Τό θέμα της εξημερώσεως των άγρίων δένδρων, που όπως προείπομεν λόγω της έποχής είναι επίκαιρον. Τό φέρον επί τάπητος μέ τήν έλπίδα ότι και εδώ θά πρέπει να γίνη, δι, τι κι' άλλως, εκτός εάν έδώ οι άρμόδιοι έχουν ώς σκοπόν της άποστολής των τήν άρεσιν.

ΝΟΜΑΡΧΙΑΚΟΙ ΣΥΜΒΟΥΛΟΙ

Τήν π. εβδομάδα συνεκροτήθη εις τά Γραφεία της Νομαρχίας συσκεψις τών προέδρων κοινότητων της περιοχής 'Ηγουμενίτσης-Μαργαριτίου διά τήν αντιμετώπισιν του θέματος άνεγέρσεως έν τή πρώτευση του Νομού Γυμνασιακού διδακτηρίου.

Κατά τήν σύσκεψιν άπεφασίσθη όπως οι κοινότητες της περιοχής ταύτης συνεισφέρουν οικονομικώς άναλόγως της δυναμικότητός των διά τήν θεμελιώσιν του διδακτηρίου. Επίσης έν τή Νομαρχία εκλήθησαν οι προέδροι των πέριξ της 'Ηγουμενίτσης κοινοτήτων οι όποιοι ενδιαφέρονται διά τήν ύδρευση των από τήν πηγήν Σαρατίου.

Εις άμφοτέρας τάς συσκέψεις παρετήρησαμεν ότι ή Νομαρχία παρεγνώρισεν τους Νομαρχιακούς Συμβούλους της περιοχής. Παρίδεν τόν παράγοντα εκείνον που είναι δύνατον να άποφέρη περισσότερα και καλύτερα αποτελέσματα. Τόν μετά τόν Βουλευτήν εκπρόσωπον της επαρχίας. Τό πρόσωπον εκείνο τό όποιον διά της ψήφου των εξουσιοδότησαν οι κοινότητες να μετέχη της Διοικήσεως και να έπιλαμβάνεται των υποθέσεων της 'Επαρχίας των οι άλλοι επέτυχον.

Η Νομαρχία σφάλλει να νομίζει ότι άνευ της συμπαράστασεως των Νομαρχιακών Συμ-

(Συνέχεια εις τήν 2αν Σελίδα)

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

ΑΙ ΣΥΝΕΠΕΙΑΙ ΤΟΥ ΑΛΚΟΟΛΙΣΜΟΥ

Του Σεβ. Μητροπολίτου Παραμυθίας κ. κ. ΤΙΤΟΥ

Η παραβολή του άσώτου υιού έχει εύρύ κοινωνικόν περιεχόμενον. Η Κοινωνία μας μαστίζεται από πολλά δεινά ύποφέρει από πάθη κι' άμαρτίας τας όποιαις οι άνθρωποι έκδηλώνουν έντός αυτής. Μία δέ αίτία της διαφθοράς και άσωτείας αυτής είναι ο άλκοολισμός, δηλ. ή ύπερβολική χρήσις του ποτού.

1) Τι είναι ο άλκοολισμός; Η διά της μακράς συνηθείας ύπερβολική χρήσις των οινοπνευματωδών ποτών. Άλκοολ έννομάζεται τό οινοπνευμα τό όποιον περιέχεται εις τά διάφορα ποτά, τά όποια πίνουν οι άνθρωποι. Τινά έξ' αυτών έν κοινοτάτη χρήσις είναι ο ζύθος, οίνος, ούζο, κοινά κ.λ.π. Τά οινοπνευματώδη ποτά, παρασκευάζονται δι' άποστάξεως, περιέχουν εις μεγάλην ποσότητα οινοπνεύματος. Έάν μάλιστα λάβη τις ύπ' όψει, είναι χημικής επεξεργασίας κατασκευάσματα, τότε κατανοεί ότι ως τεραστίαι βλάβης πρόξεναι, γίνονται εις τόν άνθρωπον. Ο άλκοολισμός είναι εύρύτατα διαδεδομένος εις όλον τόν κόσμον, άδιακρίτως κάθε ηλικίας και τάξεως της κοινωνίας. Υπάρχουν άνθρωποι άδιακρίτως άν είναι πλούσιοι ή πτωχοί, οι όποιοι ύπερβολικώς πίνουν είτε από κακήν συνήθειαν, είτε από έσφαλμένην αντίληψιν περί επιδράσεως του άλκοολ. Αλλά ή κατάχρησις του άλκοολ καθιστά τους ανθρώπους αυτούς άλκοολικούς. Άλκοολικοί δέ τύποι συναντά τις τόσον εις πόλεις, όσον και εις χωριά. Έκαστος έξ' αυτών χρησιμποιεί προς κορεσμόν του πάθους τό είδος του ποτού της άρεσκείας του και τοιούτοτρόπος άρκούν χρήμα δοπανταί διά τήν κατανάλωσιν των οινοπνευματωδών ποτών.

Έν πρώτοις είναι άνάγκη να σημειώσωμεν, ότι ο Θεός έδημιούργησε τά πάντα «καλά λαν» και έστόλισε τήν φύσιν με πολλά άγαθά. Όλα ύπέταξεν εις τόν άνθρωπον, του έδωκε δέ νούν και έλευθέραν θέλησιν ίνα έξουσιάζη τούτουν και ήμπορεί να διακρίνη τά όφελιμα από τών βλαβερών. Διά τό νοού το έποίησε αύτευσίου λοιπόν χρησιμοποίησιν όλας χρησιμοποιούν διά τήν συντήρησιν του όργανισμού και τήν διατήρησιν της υγείας αυτού. Μεταξύ δέ των άγαθών των των είναι και ή άμπελος, εκ της όποιας παράγεται ο οίνος. Ο οίνος δεν είναι κακός, ή μετοχήν τουτού χρήσις ώφελει έξισοθνή-μένους όργανισμούς. Ο ψαλμωδός λέγει «καί οίνος εύφραίνει καρδίαν ανθρώπου». Από του σημείου όμως της καλής χρήσεως μέχρι της καταχρήσεως ύπάρχει τεραστίαι διαφορά. Τότε πταίει ο άνθρωπος, όστις μη έξουσιάζων της θέλησεως του παρασύρεται εις τό άλ.οδ και καθίσταται αιχμάλωτος του πάθους αυτού. Έπομένως άλκοολισμός είναι ή ύπερβολική ποσις του οίνου και των άλλων οινοπνευματωδών ποτών, ή κρεπάλη και ή μέθη, ή άσωτεία, εις τήν όποιαν καταντά κάθε άλκοολικός τύπος άνθρωπου. Από του μεγάλου τουτού και άλεθριου πάθους προέτρεπεν ο Άποστόλος Παύλος

τους χριστιανούς να απέχωνιν «μή μεθύσκεσθε οίνο, έν ω έστιν άσωτεία».

Διά ταύτα λοιπόν ο λόγος του Θεού, άδελφοί μου, διδάσκει τους ανθρώπους να άποφεύγουν κάθε μέσον, τό όποιον ήμπορεί να βλάψη τό σώμα και τήν ψυχήν, να τους άπομακρύνη από τό θέλημα του Θεού και να τους δδγήσιν εις διαφθοράν και άνηθικότητα. Ο άλκοολισμός είναι φοβερόν πάθος, άλεθριον πράγματι εις τόν άνθρωπον, διό και τό βιβλίον των παροιμιών τού Σολομώντος λέγει: «άκόλαστον οίνος και ύβριστικόν μέθης, τάς δέ άφρων τοιούτοις συμπλέκεται». Αλλά περί τουτού μαρτυρεί καλύτερον ή κατάστασις εις τήν όποιαν περιέχεται ο μέθυσος. Ουτός γίνεται άφρων, διότι όταν τό οινοπνευμα εισέλθει εις τόν όργανισμόν, παραλύει τήν σκέψιν

και ο άνθρωπος παύει να είναι κύριος έαυτού, ύποδουλώνη τήν θέλησιν του εις τό πάθος αυτού, δεν φείδεται ούτε χρημάτων, ούτε της λοιπής αυτού περιουσίας. Αποδείξεις τουτού είναι ότι πολλοί άλκοολικοί άνθρωποι φθά-νουν μέχρι του σημείου να δίνουν όσα έχουν και δανείζονται ακόμη, άρκει να κορέσουν τό πάθος αυτών. Έν ώ γινώρίζουν πρίν να άρχίσουν να πίνουν πόσας άνάγκας έχουν αυτοί και τά μέλη των οικογενειών των, προτιμούν να στερηθούν τών πάντων, προκειμένου να ικανοποιηθούν τήν έπιθυμίαν των. Φθάνουν μάλιστα πολλοί έξ' αυτών να στερούν τά παιδιά των του έπιούσιου άρτου

ΣΥΝΕΧΕΙΑ
ΕΙΣ ΤΗΝ 2αν ΣΕΛΙΔΑ

Διά να γινώρισουμε τήν αλήθειαν

ΤΟ ΕΜΠΟΡΙΟ ΜΑΣ ΜΕ ΤΙΣ ΑΝΑΤΟΛΙΚΕΣ ΧΩΡΕΣ

«Όπως γινώρίζουμε όλοι μας, ή συνεχής κατά τά τελευταία χρόνια αύξησις της παραγωγής μας δημιουργεί άνάγκη γιά μεγαλύτερες εξαγωγές προϊόντων μας. Αφού λοιπόν ύπάρχει θέμα άγορών, γιά τίς δεν στρεφόμεθα προς τίς Ανατολικές χώρες; Μήπως είναι αλήθεια ότι έπειδή είμαστε μέλος του ΝΑΤΟ δεν μπορούμε να έμπορευόμαστε με τά κομμουνιστικά Κράτη;

Δεν ύπάρχει καμμία άπαγόρευσις από καμμία πλευρά σχετικά με τό έξωτερικό μας έμπορίον. Οι δυτικές χώρες άπεφασισαν μόνον να άποφύγουν τήν εξαγωγή στρατιωτών ύλφιν προς τό κομμουνιστικό στρατόπεδο. Αυτό τό έκαναν να μή δίνουν τίς πρώτες ύλες γιά να κατασκευασθούν τά όπλα που ο κομμουνισμός σκοπεύει να χρησιμοποιήσιν εναντίον τους έάν του δοθή εύκαιρία. Ο κατάλογος όμως αυτών των ύλφιν είναι πολύ περιορισμένος και δεν μάς άφορά. Εμείς βασικά εξαγωγόμενα άγροτικά ορούμενα και είμαστε άπολύτως έλευθεροι να πουλήσουμε όπου θέλουμε. Από λείψιν είναι ότι έχουμε ύπογράψει έμπορικές συμφωνίες με όλες τίς χώρες της άνατολικής Εύρώπης εκτός από τήν Άλβανία. Μάλιστα εκτός από τά άγροτικά μας εί-

δη πουλούμε στη Σοβιετική Ρωσία και μεταλλεύματα και ίδιαις βοζήται από τόν όποιον γίνεται τό άλουμίνιο, ή πρώτη ύλη των άεροπλάνων. Έχουμε λοιπόν και τήν άπολύτην έλευθερίαν και τήν διάθεσιν να έμπορευθώμε με τίς κομμουνιστικές χώρες, άρκει βέβαια αυτό να μάς συμφέρη οικονομικώς.

Γιατί λοιπόν δεν προσανατολίζομαστε και προς τήν Ανατολική άγορά;

Πρώτα-πρώτα γιάτι και άν θέλαμε αυτό θά ήτο άδύνατον. Και να γιάτι. Εμείς εξαγομε φρούτα-καρσία, έλαιόλαδο, καπνά. Πρόκειται δηλαδή γιά είδη πολυτελείας. Γιά να τά άγοράσιν λοιπόν μιά χώρα πρέπει να έχει ύψηλό βιοτικό επίπεδο. Αλλά δέν είναι συμβαίνει στίς κομμουνιστικές χώρες. Έκεί τό βιοτικό επίπεδο περιορίζεται σε ένα έντελώς άπαράτητο όριο γιά να πάνε όλοι οι πόροι στην δημιουργία βαρείας βιομηχανίας, πωρώντων, έξοπλισμών, προπαγάνδας κ.λ.π. Ο Γερμανός ή ο Άγγλος μπορούν να φάνε ποσόνάλλη ή να πιούν 'Ελληνικό κρασί. Ο Ρώσος όμως ή ο Ούγγρος είναι έντελεις, όταν έξασφαλισι έστέρα από πολύάλλη άναμονή στην «όρση» τού ναμύ, τό λίπος και τίς πατάτες του. Δεν χρειάζεται λοιπόν ο κομμουνιστικός κόσμος τά προϊόντα μας παρά σέ πολύ μικρές ποσότητες, εκείνες που μπορεί να άπορροφήσιν ή άριστοκρατία του, τά νοσοκομεία του και τά λιγοστά τουριστικά ξενοδοχεία του. Οι κομμουνιστικές χώρες δεν άγοράζουν ποσόνάλλη και έλαφύλαδο αλλά μέταλλα, μηχανές και βιομηχανικά προϊόντα. Αλλάστε άνέκαθεν, και προπολεμικά οι άγορές μας ήσαν στην Δυτική Εύρώπη, που έχει ύψηλό βιοτικό επίπεδο και δεν θά ήτο σύμφερον τώρα τίς εξακατέλθωμε γιά τήν στενή και επικίνδυνη άνατολική άγορά.

Αν όμως αυτή ή άνατολική άγορά μπορούσε να γίνη ο κύριος καταναλω-

Έκ μέρους του Κυπριακού λαού

Ο ΕΘΝΑΡΧΗΣ ΜΑΚΑΡΙΟΣ ΣΥΓΧΑΙΡΕΙ ΤΟΝ Κ. ΑΒΕΡΩΦ

ΑΘΗΝΑΙ, 5.— Ο Άρχιεπίσκοπος και Έθνάρχης της Κύπρου Μακάριος άπηύθυνε προς τόν ύπουργόν των Έξωτερικών κ. Αβέρωφ τό ακόλουθον τηλεγράμματα: «Αγαπητέ κ. ύπουργέ. Μέσω του Προέδρου της Κυβερνήσεως διεβίβασα προς τήν ύμετέραν έξοχότητα τάς θερμάς εύχαριστίας του Κυπριακού λαού διά τήν πολύτιμον συμβολήν σας εις τόν ύπέρ έλευθερίας άγώνα του και τόν άποφασιστικόν ρόλον τόν όποιον διεδραματίσατε διά τήν έπιτυχή έκβασιν αυτού.

» Έπιθυμώ σήμερον και δι' απ' εύθείας να διερμηνεύω προς ύμās τά τοιαύτα αισθήματα του έλληνικού κυπριακού λαού διά τους ύπέρ της Κύπρου άγώνας σας, οίτινες καταλαμβάνουν έξέχουσας θέσιν εις τάς σελίδας της προσφάτου διπλωματικής ιστορίας μας. Ο κυπριακός λαός ούδέποτε θά λησμονήσιν τήν πίστιν και τήν μαχητικότητα με τήν όποιαν προεβάλετε τήν δικαίαν ύπόθεσιν του, επί διεθνούς πεδίου, και θά ένθυμείται μετ' εύγνωμοσύνης τάς άκαμάτους προσπάθειας σας ύπέρ των διεκδικησέων του.

» Σήμερον ότε αι διεκδικήσεις αύται εισέρχονται εις τό στάδιον της όριστικής των πραγματοποιήσεως, δικαίως αι σκέψεις όλων των Έλλήνων της Κύπρου εύγνωμώνας στρέφονται προς ύμās.

» Δεχθείτε παρακαλώ άγαπητέ κ. ύπουργέ, τήν έκφρασιν της βαθείας προσωπικής μου εκτιμήσεως και άγάπης, μεθ' ής διατελώ.

Ο ΚΥΠΡΟΥ ΜΑΚΑΡΙΟΣ»

Η ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙΣ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑΣ ΤΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΣ

Τό έκοθεν ψήφισμα

Τήν π. Κυριακήν συνήλθον ένταυθα τά μέλη της ένώσεως λειτουργών Μ. εκπαιδεύσεως των Γυμνασίων 'Ηγουμενίτσης, Παραμυθίας και Γυμνασιακών παρατηρημάτων αυτών και ήσυχόλησαν με τό θέμα της Παιδείας. Η συνέλευσις, έστέρα από διεξοδικήν άνάλυσιν του θέματος υπό του καθηγητού κ. Θεοφύλακτου, άνέκυρτεν τό άκόλουθον ψήφισμα.

1) Διαπιστώνουν τήν κατ' έκτενέστατον μέγεθος της έκπαιδεύσεως των Εθνικών μας Παιδείας άπολύτως και έν σχέσιν προς τήν παιδείαν των άλλων Εθνών. 2) Έπιστημαίνουν τόν άμεσον κίνδυνον εκ της ύποτιμήσεως της παιδείας μας συνηγομένης κατ' άμετάπρεπτον λογικήν άνάγκην τήν πνευματικήν και, οικονομικήν, άποσυνθεσμένην της χώρας μας. 3) Υπογραμίζουν τήν βαθείαν πικρίαν του κλάδου εκ της έγκαταλήψεως και παραγκωνισμού του εκπαιδευτικού λειτουργού όστις έν τή προβολή του αίτήματος περί ίσπης μισθολογικής και βαθμολογικής μεταχειρίσεως προς τους κλάδους ίσπς άφ' ής τήν άν δεν μενικτεται, ουτέ ως προς τό ύπηρεσιακό προσόντα ουτέ ως προς τήν σπουδαιότητα αντιμετώπιζει τήν έμφανώς έδικον και άλλως άπαράδεκτον άρνησιν της έμπρόκτου άναγνωρίσεως υπό της Πολιτείας.

4) Επιστούν τήν προσήκον άρμόδιων και της κοινής γνώμης επί των μοιραίων συνεπειών εκ της άδίκου ταύτης μεταχειρίσεως. 5) Ποιούνται έκκλησιν προς τήν κοινήν γνώμην τών Πνευματικών και Πολιτικών Κόσμων της χώρας και ιδιαιτάτα προς τόν Πρόεδρον της Κυβερνήσεως κ. Καραμανλήν, τής μας δεν θά προσανατολίσουμε τίς εξαγωγές μας προς τά εκεί.

Σύμφωνα με τό σύστημα του είς τάς έκλεγόμενα Συμβούλια θά αντιπροσωπεύονται όλοι οι παρατάξεις εκ όσον συγκεντρώσει τό ψηφοδέλτιον τό έκλογικόν μέτρον δηλ. τό 1/11 των ψηφοφόρων εις τους Δήμους και τό 1/6 εις τας Κοινότητας.

ΑΤΕ ΚΑΙ ΕΝΩΣΙΣ Γ. ΣΥΝΕΣΜΟΝ ΠΑΡΑΜΥΘΙΑΣ

Τάς σχέσεις συναλλαγών και συνεργασίας της ήμετέρας Ένώσεως Γεωργ. Συνεταιρισμών και γενικώς των Συνεταιριστικών όργανώσεων της περιφέρειας μας μετά του Υποκ)τος της Άγροτικής Τραπέζης Παραμυθίας, τας όσων άγαθάς και χαρακτηριστικές από πλήρη κατανοήσιν και πνεύμα άκρώς έξυπηρετικόν διά τους παραγωγούς μας είμεθα ύποχρεωμένοι να εξάφωμεν έκφράζοντες έν ταύτ' τάς εύχαριστίας μας προς τό λαμπρόν προ-

σωπικόν του Υποκ)τος του διά τήν άπερίοριστον εργαστικότητα του και διά τήν έκδηλωμένην έν παντί δάδαν σίν του, διά τήν πρόσδοσιν των συνεταιρισμών μας και γενικώς διά τήν άνύψωσιν της συνεταιριστικής έν τή περιφέρειας μας ιδέας ήτις ως είναι γνωστόν τυγχάνει και ο συντελεστής βελτιώσεως και προόδου του μοχθέντος άρότου και κτηνοτρόφου μας. Η Ένωσις Γεωργικών Συν-

σμων Παραμυθίας.

